

Bogár László: Bizonytalan „IMFormációk”

2012 április 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Éppen öt hónapja, hogy egy borongós novemberi csütörtök este, 2011. november 17-én felröppent a hír, a magyar kormány kezdeményezi egy új megállapodás megkötését a Nemzetközi Valutaalappal. A bejelentés váratlan volt, mert a 2010 júliusától m?ködni kezd? új kormány jelezte, hogy megszakítja a tárgyalásokat az IMF-fel.

És 2011 novemberéig semmi sem utalt arra, hogy a kabinet véleménye megváltozott volna. S?t, el?tte néhány nappal a nemzetgazdasági miniszter még éppen azt hangsúlyozta a parlamentben, hogy a 2012-es állami költségvetés bels? logikája tudatosan szemben áll mindazzal, amit a globális pénzhatalmi rendszer és ennek képviseletében a valutaalap követel t?lünk. A tárgyalások megszakításának oka a bejelentés szerint az volt, hogy a valutaalap olyan feltételeket szabott, amelyek lényegében lehetetlenné tették volna a magyar kormány társadalmi-gazdasági stratégiájának valóra váltását. A tárgyalások újrafelvételének híre pedig azért keltett meglepetést, mert a közben eltelt alig több mint egy év alatt az IMF által támasztott feltételek semmit sem változtak, ezért értelemszer?en fel kell tételeznünk, hogy a kormány szemléletében változott meg valami. Valami, amit sem akkor, sem azóta nem lehet pontosan beazonosítani.

A helyzet mögött meghúzódó drámát egyébként az is sejtetni engedte, hogy volt olyan kormánytag, aki a sajtóból értesült a tárgyalások újrakezdésér?l, pedig hát, lássuk be, dönt? fontosságú nemzetstratégiai kérdésr?l van szó, amelyr?l illett volna legalább informálisan értesíteni a kabinet tagjait.

Az újrakezdés bejelentését követ? néhány hét során a kormány a kommunikációjában tompítani próbálta a dráma éleit. Csupán formalitásról van szó, sugallták, néhány hét alatt nyélbe lehet ütni a megállapodást, amely egyébként sem hitel lenne, hanem csak egy szimbolikus pénzügyi „véd?háló”, amely megnyugtatja a piacokat, és ezzel megsz?nik vagy legalábbis enyhül a Magyarország elleni mesterségesen keltett hisztéria.

A valutaalap különböz? szint? vezet?inek reagálásai azonban már kezdetben is arra utaltak, hogy a helyzet azért nem ennyire egyszer?. Ez abból is látszott, hogy januárban, amikorra a kormány már a tárgyalások lezárulását várta, még azok a tárgyalások sem kezd?dtek el, amelyek azt tisztázhatták volna, hogy egyáltalán mikor kezd?dhetnek el az egyeztetések. S?t, valójában most, öt hónap elteltével sincs semmiféle egyeztetett dátum arra vonatkozóan, hogy elkezd?dnek-e, és ha igen, mikor, a tárgyalások. Ráadásul a novembert?l januárig tartó id?szak során a piacok nemcsak hogy nem nyugodtak meg, de minden addiginál brutálisabb „pénzfegyvereket” vetettek be Magyarország ellen. Tény, hogy e támadások intenzitása kicsit enyhült azóta, de azért a 2011 nyarán jellemz? állapothoz képes tartósan rosszabb a forint árfolyama, és tartósan sokkal rosszabb feltételekkel lehet eladni a magyar államkötvényeket is. Az utóbbi súlyos következményekkel járhat, mert a tíz százalék körüli államkötvénykamatok tartós fennmaradása az országot minden eddiginél kiszolgáltatottabb és kifosztottabb állapotba sodorná, különösen jöv?re, amikor az adósságszolgálat kivételesen nagy terheket ró ránk. Ebben az

esetben azt is magától értet?d?nek kellene tekintenünk, hogy a magyar társadalom meghatározó többségének élethelyzete anyagi értelemben rosszabb lenne 2014-ben, mint 2010-ben volt.

S mivel az ország politikai er?viszonyai kizárják azt, hogy a Fidesznek bármilyen valós, kormányképes politikai alternatívája jöjjön létre 2014-ig, ebben az esetben az egyetlen „alternatívaként” az anarchia maradna. A kormány természetesen szeretné ezt elkerülni, és ebb?l logikailag arra kell következtetnünk, hogy valóban ?szintén törekszik a tárgyalások megkezdésére és a megállapodás gyors létrehozására. Ám a tárgyalások megkezdése egyre késik… A helyzet megértéséhez érdemes azt is végiggondolni, hogy mik lennének a tárgyalások és a megegyezés feltételei.

Azt feltételezni, hogy a valutaalap, illetve a vele kötött megállapodás alkalmas arra, hogy megfékezze a piacok ellenünk irányuló spekulációit, logikai képtelenség. Mert a „piacok” és az IMF ugyanannak a globális pénzhatalmi rendszernek a különböz? intézményeit jelentik.

A „piacok”, tehát a nagy, globális t?kestruktúrák, f?ként bankok és befektetési társaságok, a globális pénzhatalmi rendszer rohamosztagai, a valutaalap pedig ugyanennek a szervez?désnek a karhatalmi alakulata. Nyilvánvaló, hogy az IMF ugyanazt támasztja feltételül, amit a „piacok” akarnak pénzfegyverekkel kiprovokálni. A kormány reményei egy képtelen feltételezésre épülnek. Ám ha ez így van, akkor mi várható mindett?l? A káoszelmélet lehangoló választ ad erre. A magyar társadalom el?tt álló „makroszint?” kihívásra tehát nincs válasz, így energiáinkat most valószín?leg inkább az elroncsolt lelki, erkölcsi, szellemi szöveteink helyreállítására kellene fordítani.
Bogár László - magyarhirlap.hu

Ajánló